

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 444

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 mai 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 151 din 17 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale.....	1-4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.327/77. — Ordin al ministrului educației și cercetării și al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei pentru modificarea și completarea Metodologiei certificării formării profesionale a adulților, aprobată prin Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 501/5.253/2003	4-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 151

din 17 martie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 20 alin. 2
din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome
și societăți comerciale**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Aurelia Popa — procuror
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, excepție ridicată de Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România „Frăția” în Dosarul nr. 7.319/2002 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 7.319/2002, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale.** Excepția a fost ridicată de Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România „Frăția” într-o cauză civilă având ca obiect anularea unui act de atestare a dreptului de proprietate emis în favoarea Societății Comerciale „Monolitul” — S.A. din București, de Consiliul Municipiului București, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 834/1991.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 19 și art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 contravin dispozițiilor art. 44, art. 46 și art. 136 alin. (5) din Constituție. În acest sens arată că textele de lege criticate au permis Guvernului să emită Hotărârea nr. 834/1991 privind stabilirea și evaluarea unor terenuri deținute de societățile comerciale cu capital de stat, în temeiul căreia societățile comerciale înființate în baza Legii nr. 15/1990 au intrat în proprietatea terenurilor ce se aflau în patrimoniul lor și le-au fost emise certificate de atestare a proprietății. Practic, în opinia autorului excepției, articolele de lege supuse controlului de constituționalitate au pus pe foștii proprietari și pe urmașii acestora în imposibilitatea de a reintra în posesia terenurilor în discuție. Astfel, apreciază că, în virtutea garanțiilor constituționale ale dreptului de proprietate, precum și a prevederilor internaționale în materia drepturilor omului la care România a aderat, „terenurile aflate în patrimoniul statului, unităților administrativ teritoriale sau unităților economice care au fost preluate în mod abuziv, fără titlu sau fără justă și prealabilă despăgubire ar fi trebuit restituite persoanelor îndreptățite și nicidecum trecute în proprietatea societăților comerciale”. În opinia sa, prevederile legale criticate ar fi trebuit să facă distincție între terenurile care au aparținut unor persoane fizice sau juridice și au fost scoase din patrimoniul acestora în mod abuziv, fără titlu, pe de o parte, și, pe de altă parte, terenurile care nu ridicau astfel de probleme, astfel încât trecerea în proprietatea societăților comerciale să nu opereze decât în privința celei din urmă categorii de terenuri. De asemenea, susține că trecerea terenurilor în proprietatea societăților comerciale „echivalează cu o expropriere fără justă și prealabilă despăgubire, fiind astfel încălcate prevederile art. 44 alin. (3) din Constituție”.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că, în contextul Legii nr. 15/1990, al cărei scop a fost acela de a institui cadrul juridic al reorganizării unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, prevederile art. 20 alin. 2 determină noua natură juridică, aceea de drept de proprietate, a dreptului de administrare directă al fostelor unități economice de stat, devenite societăți comerciale. De asemenea, amintește că bunurile asupra cărora societățile comerciale au devenit proprietare la data reorganizării „intraseră anterior în proprietatea statului, în baza unui titlu legal, dat cu

respectarea Constituției și a actelor normative în vigoare la momentul respectiv”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că art. 19 și art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. Astfel, arată că prevederile legale criticate „reglementează măsuri cu caracter tehnic cu privire la bunuri ce se află în proprietatea statului și au fost date, în condițiile legii și cu respectarea dispozițiilor Constituției în vigoare la timpul respectiv, în administrarea unităților economice de stat”. Aceste texte de lege au scopul de a transforma proprietatea de stat în proprietate privată aparținând societăților comerciale al căror acționar rămâne tot statul. În ceea ce privește susținerea autorului excepției privind necesitatea excluderii din masa bunurilor proprietate de stat, ce au trecut în proprietatea societăților comerciale în temeiul Legii nr. 15/1990, a unor bunuri care anterior n-au intrat legal în proprietatea statului, Guvernul arată că aceste aspecte nu țin de constituționalitatea dispozițiilor legale criticate. În acest sens amintește că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale exprimate în Decizia nr. 112/1995, „chestiunea de a ști dacă, în considerarea reglementării legale din momentul respectiv, un anume bun a putut deveni proprietatea societății comerciale este de competența instanței judecătorești. Examinând această problemă, instanța va trebui să stabilească dacă, în regimul reglementărilor legale de la data dobândirii bunului, acesta a putut trece în proprietatea statului sau dacă, în lipsa unui titlu legal, o asemenea dobândire a proprietății n-a avut loc niciodată”. În sfârșit, menționează că prevederile legale criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională statuând prin Decizia nr. 250/2001 că sunt conforme Constituției.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că dispozițiile legale criticate „se integrează, în realitate, în ansamblul normelor prin care legiuitorul preconstituțional a stabilit bazele unui sistem economic compatibil cu regulile economiei de piață, sistem bazat pe proprietatea privată, opus esențial sistemului economic centralizat, care se baza pe proprietatea de stat”. În acest context, prevederile art. 19 din Legea nr. 15/1990 au doar un caracter tehnic, prevăzând inventarierea patrimoniului și evaluarea capitalului social cu respectarea condițiilor stabilite prin hotărâre a Guvernului. Totodată, observă că dispozițiile art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 reglementează două componente distincte ale patrimoniului societăților comerciale: bunuri aflate în proprietate și bunuri dobândite cu alt titlu, și arată că Legea fundamentală prevede modalități de dobândire a unor bunuri și pe alte căi decât intrarea lor în proprietate. Astfel, statul, în condițiile legii, este liber să dea în administrare, să concesioneze, să închirieze sau să atribuie în folosință gratuită bunuri aflate în proprietate publică. În ceea ce privește bunurile la care se referă textele de lege criticate, arată că acestea constituie proprietatea privată a societăților comerciale și urmează regimul juridic al acestei proprietăți, putând fi înstrăinate în condițiile legii. În sprijinul celor arătate invocă și jurisprudența Curții Constituționale prin Decizia nr. 250/2001 și Decizia nr. 9/1997.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Deși Legea nr. 15/1990 este anterioară Constituției, soluționarea excepției de neconstituționalitate aparține Curții Constituționale, deoarece acest act normativ este în vigoare, urmând a fi aplicat, spre a produce efecte juridice și în prezent, sub imperiul noii legi fundamentale.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19 și art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 8 august 1990, cu modificările ulterioare.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 19: *„Inventarierea patrimoniului unităților economice de stat supuse transformării în societăți comerciale, precum și evaluarea și stabilirea capitalului societăților comerciale înființate pe această cale se fac în condițiile stabilite prin hotărâre a guvernului.”;*

— Art. 20 alin. 2: *„Bunurile din patrimoniul societății comerciale sunt proprietatea acesteia, cu excepția celor dobândite cu alt titlu.”*

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 44, art. 46 și art. 136 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora:

— Art. 44: *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(9) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.”;

— Art. 46: *„Dreptul la moștenire este garantat.”;*

— Art. 136 alin. (5): *„Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.”*

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit autorului acesteia, textele de lege criticate au pus pe foștii proprietari și pe urmașii acestora în imposibilitate de a reintra în posesia terenurilor asupra cărora societățile comerciale, rezultate ca urmare a reorganizării unităților economice de stat, în conformitate cu Legea nr. 15/1990, au dobândit proprietatea. Neconstituționalitatea art. 19 și art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990, susține autorul excepției, rezidă și în aceea că aceste texte de lege nu fac o distincție între terenurile care au aparținut unor persoane fizice sau juridice și au fost scoase din patrimoniul acestora în mod abuziv, fără titlu, pe de o parte, și terenurile care nu ridicau astfel de probleme, pe de altă parte, astfel încât trecerea în proprietatea societăților comerciale să nu opereze decât în privința celei din urmă categorii de terenuri. În sfârșit, autorul excepției a arătat că trecerea terenurilor în proprietatea societăților comerciale „echivalează cu o expropriere fără justă și prealabilă despăgubire, fiind astfel încălcate prevederile art. 44 alin. (3) din Constituție.”

În lumina dispozițiilor constituționale invocate, dar și a jurisprudenței sale în materie, Curtea apreciază că aceste critici nu pot fi reținute.

Astfel, Curtea constată că dispozițiile art. 19 și art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 au fost supuse, în mai multe rânduri, controlului de constituționalitate prin raportare la dispozițiile constituționale invocate și în prezenta cauză, soluția constantă fiind aceea de respingere ca neîntemeiate a criticilor de neconstituționalitate.

În acest sens este și Decizia nr. 250 din 18 septembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 22 noiembrie 2001, în care Curtea a statuat că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate se integrează, în realitate, în ansamblul normelor prin care legiuitorul preconstituțional a stabilit bazele unui sistem economic compatibil cu regulile economiei de piață, sistem bazat pe proprietatea privată, opus esențial sistemului economic centralizat, pe care l-a înlocuit și care se baza pe proprietatea de stat.

Prin aceeași decizie Curtea a reținut că dispozițiile art. 19 din Legea nr. 15/1990 au doar un caracter tehnic, prevăzând inventarierea patrimoniului și evaluarea capitalului social în condițiile stabilite prin hotărârea Guvernului și, în consecință, nu aduc atingere garanțiilor constituționale ale dreptului de proprietate.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990, Curtea, prin Decizia nr. 112 din 9 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 17 ianuarie 1996, a arătat că, în ceea ce privește cuprinderea, în masa bunurilor ce au devenit obiect al dreptului de proprietate al societăților comerciale respective, a unor bunuri care anterior n-au intrat legal în proprietatea statului, „chestiunea de a ști dacă, în considerarea reglementării legale din momentul respectiv, un anume bun a putut deveni proprietatea societății comerciale este de competența instanței judecătorești. Examinând această problemă, instanța va trebui să stabilească dacă, în regimul reglementărilor legale de la data dobândirii bunului, acesta a putut trece în proprietatea statului sau dacă, în

lipsa unui titlu legal, o asemenea dobândire a proprietății n-a avut loc niciodată“.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției potrivit căreia trecerea terenurilor în proprietatea societăților comerciale „echivalează cu o expropriere fără justă și prealabilă despăgubire“, Curtea reține, în acord cu jurisprudența sa constantă în materie, că despre încălcarea dreptului de proprietate și despre exproprierea sa nu se poate vorbi decât în urma reintegrării acestui drept în patrimoniul celui care pretinde o astfel de încălcare, în cazul de față, ca efect al unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Curtea apreciază că același raționament justifică și respingerea criticilor autorului excepției ce au în vedere încălcarea dreptului la moștenire. Într-adevăr, atât timp cât

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, excepție ridicată de Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România „Frăția“ în Dosarul nr. 7.319/2002 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII MINISTERUL MUNCII, SOLIDARITĂȚII SOCIALE ȘI FAMILIEI
Nr. 3.327 din 23 februarie 2005 Nr. 77 din 21 februarie 2005

ORDIN

pentru modificarea și completarea Metodologiei certificării formării profesionale a adulților, aprobată prin Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 501/5.253/2003

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 410/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările ulterioare, și ale art. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 737/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 522/2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării și ministrul muncii, solidarității sociale și familiei emit următorul ordin:

Art. I. — Metodologia certificării formării profesionale a adulților, aprobată prin Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 501/5.253/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 5 noiembrie 2003, se modifică și se completează după cum urmează:

dreptul de proprietate asupra terenurilor în discuție nu a intrat în patrimoniul fostului titular ca urmare a restabilirii sale printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, dreptul de moștenire asupra bunurilor în discuție nu are obiect și, în consecință, nu se poate vorbi despre o eventuală încălcare a sa. O asemenea concluzie poate fi extrasă și din analiza considerentelor Deciziei nr. 155 din 12 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 8 decembrie 1999.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

1. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Absolvenții care cumulează certificate de absolvire pentru toate modulele unui program de calificare se pot înscrie la examenul de absolvire pentru obținerea certificatului de calificare la orice furnizor de formare autorizat pentru programul respectiv.“

2. Alineatul (2) al articolului 4 va avea următorul cuprins:

„(2) Modelele certificatelor de calificare și de absolvire, precum și al suplimentului descriptiv al certificatului sunt prevăzute în anexele nr. 4, 5 și 6 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 522/2003, cu modificările și completările ulterioare.“

3. Alineatul (2) al articolului 5 se abrogă.

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Examenul de absolvire se susține în fața unei comisii de examinare constituite din 3 persoane, dintre care, conform prevederilor art. 29 alin. (2) din ordonanță, 2 specialiști din afara furnizorului de formare profesională și un specialist care reprezintă furnizorul de formare profesională care a organizat programul de formare profesională.

(2) La examenul de absolvire pot asista, ca observatori, și reprezentanți ai agenților economici sau ai beneficiarilor.“

5. Alineatul (2) al articolului 8 va avea următorul cuprins:

„(2) Membrii comisiei de examinare din afara furnizorului de formare profesională sunt selectați din listele de specialiști aprobate de comisiile de autorizare, de regulă alte persoane decât cele care au realizat evaluarea în vederea autorizării.“

6. După alineatul (2) al articolului 8 se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul ocupațiilor reglementate, sunt desemnați de comisia de autorizare ca membri în comisia de examinare reprezentanți ai autorității de reglementare.“

7. Literele c) și d) ale alineatului (1) al articolului 9 vor avea următorul cuprins:

„c) stabilește modalitatea de desfășurare a examenului;

d) selectează subiectele pentru probele examenului de absolvire, pe baza variantelor de subiecte propuse de furnizorul de formare, pe care le verifică să acopere conținutul integral al programului de formare profesională;“.

8. Litera a) a articolului 10 va avea următorul cuprins:

„a) pune la dispoziție comisiei de examinare lista persoanelor înscrise la examenul de absolvire, în ordine alfabetică, și documentele care atestă parcurgerea programului de către acestea, inclusiv pentru cei care au absolvit cursul în alte serii sau la alți furnizori de formare autorizați în condițiile ordonanței ori au dobândit certificate de competențe care atestă că dețin toate competențele prevăzute în standardul de pregătire profesională sau standardul ocupațional;“.

9. Alineatul (2) al articolului 23 va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care furnizorul de formare profesională nu mai organizează un nou examen de absolvire în termenul dorit de participanții la program, aceștia pot solicita comisiei de autorizare susținerea examenului de absolvire la un alt furnizor de formare profesională, pe baza adevărîței menționate la alin. (1).“

10. Alineatele (1) și (2) ale articolului 25 vor avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Documentele prevăzute la art. 24, cu excepția celor prevăzute la pct. 1 lit. h) și pct. 2 lit. c) și d), sunt formulare tipizate, se completează conform instrucțiunilor în vigoare, se numerotează, se parafează și se certifică pentru conținut și număr de pagini de către conducerea furnizorului de formare profesională, în cazul documentelor prevăzute la pct. 1, și de către președintele comisiei de autorizare, pentru cele prevăzute la pct. 2.

(2) Documentele se gestionează de către o persoană desemnată de conducerea furnizorului de formare profesională, respectiv de președintele comisiei de autorizare.“

11. Alineatul (1) al articolului 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Certificatele de calificare și de absolvire, precum și anexele acestora sunt tipărite de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei pe hârtie specială, având elemente de securizare, și poartă antetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și al Ministerului Educației și Cercetării.“

12. Alineatul (2) al articolului 31 va avea următorul cuprins:

„(2) Mențiunea respectivă se face în mod corespunzător și în registrul de evidență nominală a eliberării certificatelor.“

13. Alineatul (2) al articolului 33 va avea următorul cuprins:

„(2) Modificarea este semnată de către persoana care a efectuat modificarea și se autentifică cu ștampilă.“

14. Teza a II-a a alineatului (8) al articolului 35 va avea următorul cuprins:

„Completarea și eliberarea duplicatului se realizează de comisia de autorizare, cu respectarea prevederilor alin. (1)—(7); în acest caz se aplică ștampila comisiei de autorizare și semnătura președintelui comisiei de autorizare sub mențiunea «duplicat».“

15. Alineatul (2) al articolului 40 va avea următorul cuprins:

„(2) Quantumul tarifului pe oră pentru activitatea desfășurată de membrii comisiei de examinare este echivalent cu suma plătită în sistemul de plată cu ora în unitățile de învățământ public unui profesor cu gradul didactic I, având o vechime de 20 de ani în învățământ.“

16. Anexele 2, 3, 4, 5, 7 și 8 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—6 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,

Mircea Miclea

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

.....
(Furnizorul de formare profesională)

CATALOGUL PARTICIPANȚILOR
pentru programul de pentru calificarea/ocupația/grupul de competențe

.....

Cod N.C./COR Durata ore

Coordonator

Perioada

Formatori:

Disciplina/Modulul

Disciplina/Modulul

Disciplina/Modulul

Nr. matricol Numele Prenumele Cod numeric personal Părinți Tatăl Mama Locul și data nașterii Studii Meseria/profesia Locul de muncă	Discipline/Module pentru pregătirea teoretică						Observații
	Absențe	Note/Calificative	Absențe	Note/Calificative	Absențe	Note/Calificative	
		Media:		Media:		Media:	
	Media la pregătirea teoretică:						
	Discipline/Module pentru pregătirea practică						Observații
	Absențe	Note/Calificative	Absențe	Note/Calificative	Absențe	Note/Calificative	
		Media:		Media:		Media:	
	Media la pregătirea practică:						
	Media la examenul de absolvire:						
	Media generală:						

.....
(Furnizorul de formare profesională)

FOAIA DE NOTARE LA PROBA
la examenul de absolvire a programului de formare profesională
pentru calificarea/ocupația/grupul de competențe, organizat în data de

Nr. crt.	Numele și prenumele	Subiectul/Lucrarea	Nota 1	Nota 2	Media	Observații

Comentarii

.....

.....

Președintele comisiei de examinare,

.....
(numele și prenumele)

.....
(semnătura)

Membrii comisiei de examinare:

.....
(numele și prenumele)

.....
(semnătura)

.....
(numele și prenumele)

.....
(semnătura)

ANEXA Nr. 3

(Anexa nr. 4 la Ordinul nr. 501/5.253/2003)

.....
(Furnizorul de formare profesională)

C A T A L O G

cu rezultatele examenului de absolvire a programului de pentru calificarea/ocupația/grupul
de competențe, organizat în data de

Nr. crt.	Numele și prenumele	Media la proba practică Data	Media la proba teoretică Data	Media generală	Observații

Comisia de examinare:

1. Președinte
2. Membru
3. Membru

.....

.....

.....

(semnătura)

ANEXA Nr. 4

(Anexa nr. 5 la Ordinul nr. 501/5.253/2003)

.....
(Furnizorul de formare profesională)

T A B E L N O M I N A L

de predare a lucrărilor scrise la examenul de absolvire a programului de
pentru calificarea/ocupația/grupul de competențe, organizat în data de

Proba

Nr. crt.	Numele și prenumele participantului	Nr. de pagini	Semnătura participantului	Observații

Președintele comisiei de examinare,

.....
(numele și prenumele).....
(semnătura)

Membrii comisiei de examinare:

.....
(numele și prenumele).....
(semnătura).....
(numele și prenumele).....
(semnătura)

.....
(Furnizorul de formare profesională)

**REGISTRU DE EVIDENȚĂ NOMINALĂ
a eliberării certificatelor de calificare**

Nr. crt.	Numele și prenumele absolventului	Codul numeric personal	Tip program*)	Calificarea	Codul nomenclatorului	Perioada	Media	Seria și numărul certificatului	Data eliberării	Semnătura de primire	Numele persoanei care eliberează certificatul	Semnătura persoanei care eliberează certificatul	Mențiuni

*) Tip program:

C — Calificare

R — Recalificare

.....
(Furnizorul de formare profesională)

**REGISTRU DE EVIDENȚĂ NOMINALĂ
a eliberării certificatelor de absolvire**

Nr. crt.	Numele și prenumele absolventului	Codul numeric personal	Tip program*)	Denumirea programului	Ocupația/calificarea	Cod COR/N.C.	Perioada	Media	Numărul/seria certificatului	Data eliberării	Semnătura de primire	Numele și semnătura persoanei care eliberează certificatul	Mențiuni

*) Tip program:

I — Inițiere

P — Perfecționare

S — Specializare

C — Calificare

R — Recalificare

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 016972